

# VINCULUM

NAŠIM KNĚŽÍM V EXILU

Jako rukopis vydává Pracovní kroužek Unionis apostolicae « Vinculum », Via della Conciliazione, 1, Roma - Italia. Otisk pouze se svolením redakce.

ŘADA V., číslo 11.

V Římě, v prosinci 1956.

PŘEJI VŠEM POŽEHANÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ A MILOSTPLNÝ NOVÝ ROK 1957.

Redaktor "Vincula".

**NĚCO O APOŠTOLÁTU MEZI PRAVOSLAVNÝMI RUSY V UPRCHLICKÝCH TÁBORECH V ITALII.** - Přes jedenáct let už nás dělí od konce války, a přece tolik lidí žije ještě v uprchlických táborech /a teď přibývají zase ještě noví!/. Z Rusů jsou to hlavně ti, kdo odmítli vrátit se domů, neboť se báli návratu. Musíme také připustit, že je mezi nimi určité množství špiónů, kteří se dříve nebo později, snáze nebo těže dají identifikovat.

Pochopitelně ohromná většina Rusů jsou pravoslavní a musí se přiznat, že jsou tradičně věrní svému pravoslaví, a po té stránce je velmi těžké pracovat mezi nimi apoštolsky a snažit se o opravdové konverse. Ostatně to není ani úkol našich návštěv v táborech. V době po první světové válce pravoslavní si stěžovali, že na Západě našli více pochopení mezi věroučně jim cizími protestanty než mezi katolickými "bratřími". Proto katolíci a hlavně Svátá stolice se snaží pomáhat bez ohledu na náboženskou příslušnost. Ovšem historie se do jisté míry opakuje znovu; i dnes protestanti financují působení pravoslavných duchovních mezi uprchlíky. Tito "báťuškové" se nevyjadřují vždycky o katolické pomoci v duchu bratrského porozumění. Tak se velmi snadno stává: že v táboře najdete dvě skupiny, jedna je prokatolická a druhá protikatolická. A tyto skupiny bývají rozděleny ještě v další: i mezi těmi protikatolicky smýšlejícími většina přijímá katolickou podporu, ale několik jedinců odmítá i tento nejmenší náznak "komunikace in sacris".

Počet uprchlíků klesá a mnoho uprchlických táborů bylo už zavřeno - mezi nimi Mercatello u Salerno, kde jsem ještě před dvěma roky navštívil asi patnáctičlennou skupinu Rusů; teď jsou soustředěni v táboře San Antonio u Salerno, kde je jich asi padesát. A to jsou skoro všichni, až na několik jedinců, kteří zůstali v táborech v Averse a Capue/bývalé sídelní město sv. Roberta Bellarina jako arcibiskupa/. To je na jihu Itálie. Na severu stále ještě existuje obřímí tábor v Terstu, vytvořený pro Slovincy, kteří nechtějí přijmout italskou národnost a příslušnost, ale nechtějí se ani přestěhovat do Jugoslaviie pod Titovým režimem. Rusové, hlavně staří uprchlíci, ještě z dob po první světové válce, usazení v Jugoslaviie, tam tvoří dosti početnou národní skupinu. Mezi těmi žije obyčejně jeden stálý duchovní správce, vybraný z bývalých studentů římské papežské Ruské koleje.

Do táborů v Jižní Itálii se jenom dojíždí, a to obyčejně jen na vánoce a velikonoce. Po stránce duchovní organizuje tyto zájezdy duchovní správce katolických Rusů v Římě, dp. P.Koren, po stránce materiální vedoucí ruského pomocného komitétu v Římě, P.Echarri /Španěl byzantinskoslovanského obřadu/. Kněz, který jede do tábora, vezme s sebou východní liturgická roucha, aby mohl sloužit liturgií ve východním obřadě, a zároveň má k dispozici určitou sumu peněz a požitaviny na rozdání. O apoštolátu Božího slova je těžko mluvit: kněz je obyčejně vázán jen na promluvu při mši svaté. Zato kázání "milosrdné lásky" ve formě různých podpor je dosti působivé. Svědčí o tom už i to, že jedni přijímají pomoc ochotně, druzí jen jaksi z nutnosti. Poněvadž se zásadně nedává podpora opilcům a lidem žijícím v "divokém manželství", tím se jaksi stigmatizuje mravní jednání jednotlivců. Nemocní a stížení různým utrpením mají při návštěvě kněze možnost si postěžovat a vylít své srdce.

Je velká škoda, že tábory jsou tak daleko a zájezdy si vyžadují dosti velké náklady. Každý takový zájezd kněze vzbudí alespoň u několika jednotlivců duchovní zájem o lepší poznání Písma svatého nebo katolické Církve. Častější styk s katolickým knězem by jistě přispěl k snadnějšímu překonání různých předsudků a umožnil snazší poznání pravdy. Zatím rozhodujícím činitelem při konversích bývají smíšená manželství s Italkami. V táborech, jako na př. San Antonio, kde mají dobrého latinského duchovního správce, je zaručena dobrá náboženská výchova dětí z takovýchto smí-

šených manželství. O upřímnosti konverzí možno někdy pochybovat. Někteří konvertovali jen proto, aby se mohli snadněji vystěhovat. Byla by tu ještě jiná otázka: Zda a jak dalece jsou konverze jednotlivců dobrým prostředkem k plnému sjednocení pravoslavných s katolickou Církví. Ale tímto problémem se nechci dnes zabývat. Myslím, že i tento velice omezený apoštolát mezi pravoslavnými Rusy není docela bez užitku: Rusové si mohou alespoň uvědomit, že i západní katolíci mají o ně skutečný zájem.

O. Novotný.

Z DOMOVA máme v poslední době velice málo zpráv. Nechodí ani Duchovní Pastýř. Železná opona zapadla znovu, zvláště po zvratu událostí v Maďarsku. Proto dnes opravdu jen několik drobtů. Co jsme se dověděli, našli jste už v náboženských zprávách v Novém životě. - Z jednoho dopisu ze začátku prosince t.r. vyjímáme: "...Ve škole to není lepší než loni, spíš horší. Ani polovice katolických žáků nebylo přihlášeno do náboženství. Kázeň mezi mládeží upadá. To jsou všechno následky té nové výchovy. A rodiče jsou slabí. Neznají svých povinností vůči dětem. Mlčí i tam, kde by měli mluvit. A především sami často nedávají dětem dobrý příklad. Na prvních rorátech bylo 30 žen, 8 mužů, 5 dětí, tedy všech 43 osob; v úterý bylo všech 52, ve středu 43. Je to sice něco, ale nejsem s tím nikterak spokojen ..." / Jde o velkou venkovskou farnost/.

Právě došla zpráva, že kolem svátku neposkvrněného Početí P. Marie zemřel v Praze-Štrašnicích známý první farář a budovatel kostela Nep. Početí P. Marie - F. G A R G E L A . R. i. p. Byl to jeden z prvních apoštolských průkopníků na pražské periferii.

Jaká asi bude situace mezi našimi lidmi, se dá soudit i z těchto řádků jednoho kněze, který navštívil v prosinci uprchlíky z Maďarska v Gesolo u Bejátek: "...Mladí jsou vychováni bez víry a mám dojem, že každý z nich má hlavě nějaké předsudky proti Západu a proti Církvi. Povstali proti teroristickému režimu, v tom jsou svorni, ale ideologicky mají v hlavě veliký zmatek. A pokračovali v boji proti obrovské přesile, poněvadž doufali v pomoc ze Západu. Proto jsou prý rozhořčeni proti Rádii Svob. Evropy, poněvadž je povzbuzovali v boji a nakonec nechali bez pomoci..."

Z NAŠEHO EXILU. - Z N ě m e c k a se ozval krátce dp. Josef ŠMÍDL, o jehož krásném díle v Unterjettingen přinesl Nový život stručnou reportáž. "...nemusím Vám říkat, že jsem měl radost z Vašeho zájmu. Ten kostel a fara stály hroznou sumu - 130.000 DM do dnešního dne. A ještě není všechno hotovo. Zdraví a nervy nepočítám...Jsem opravdu velmi, velmi unaven. V těch posledních čtyřech letech jsem neměl chvilku oddechu a klidu...Ale mám radost, že se to podařilo. Nedávno tu byla firma, která vyrábí modely na prodej a prosila o dovolení ten kostel hromadně zhotovovat a posílat do světa!...Pán Bůh k nám byl moc dobrý, pomáhal nám, našli jsme mnoho dobrodinců, náš pan biskup měl velkou radost z dokonání díla. Když se za nás budete hodně modlit, tak příští jaro bud koupíme radnici v Ochselbronnu /přespolní stanice/, stavějí tam novou anebo budeme stavět ještě jeden kostel/menší/. Prosím všechny známé o memento..."

Č e s k á katolická m i s i e vydala velmi pěkně upravený cyklostylovaný leták : MISIE s programem adventních misijních návštěv v prosinci: /Ingolstadt, Treuchlingen, Zirndorf, Nürnberg, Amberg, Regensburg, Pasov, Landshut, Augsburg, Bensheim, Frankfurt, Baumholder, Nabollenbach, Bad Kreuznach, Gauting /od 4.XII. - 23.XII.//. Při misijních návštěvách se konají návštěvy v rodinách a požehnání příbytků, večer biblické čtení, s adventními zpěvy a světelnými obrazy, jitřní rorátní mše sv. s promluvou, příležitost k svátosti pokání a sv. Přijímání. Pro děti dětská besídka. - V Mnichově mívá Dr. Heidler každý čtvrtek biblickou hodinu/probírání Genesi - Člověk - jeho štěstí a pád. - P. Jan URBAN přesídlil ze Stuttgartu do MUTLANGEN, Kr. Schwäbisch Gmünd. Byl jmenován správcem tamní fary. - P. KUBOVEC se zotavil po operaci a mohl začít opět pracovat mezi uprchlíky. - V písemných kurzech DOPLŇOVACÍ ČSL ŠKOLY NA DÁLKU je také zařazena náboženská výuka.

Z F r a n c i e . Vdp. ředitel krajanské misie ve Francii P. Ladislav PAVELKA udělal dobré zkušenosti s apoštolátem pomocí poštovních známek. Proší o spolupráci: POŠLE KAŽDÉMU SERII FRANCOUZSKÝCH ZNÁMEK ZA SERII ZNÁMEK Z KTERÉKOLIV JINÉ ZEMĚ./Adresa: 15, rue Philippe Girard, Paris 10<sup>me</sup>./

Přikládáme měsíční duchovní obnovu a jako záložku do breviáře: obrázek s úmysly Apoštolátu modlitby B.S.P. na rok 1957.